



e-ISSN: 2630-6417

International Journal of Social,
Humanities and Administrative
Sciences (JOSHAS JOURNAL)

Vol: 8 Issue: 59
Year: 2022 December
Pp: 2013-2018

Arrival
09 October 2022
Published
31 December 2022

Article ID
66935
Article Serial Number
31

DOI NUMBER
<http://dx.doi.org/10.29228/JOSHAS.66935>

How to Cite This Article
Dede, B. (2022). "Realizmin
Klasisizmin Karşısındaki Sanatsal
Tavrı", Journal of Social,
Humanities and Administrative
Sciences, 8(59):2013-2018.



International Journal of Social,
Humanities and Administrative
Sciences is licensed under a
Creative Commons Attribution-
NonCommercial 4.0
International License.
This journal is an open access,
peer-reviewed international
journal.

Realizmin Klasisizmin Karşısındaki Sanatsal Tavrı

The Artistic Attitude Of Realism Against Classicism

Bayram DEDE

Doç.Dr., Adıyaman Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, Adıyaman, Türkiye

ÖZET

Realizm 19. yüzyıldaki dönüşümün sanattaki ifadesidir. Avrupadaki sosyal değişimler ve yoğun toplumsal hareketler sanatı da etkilemiş, Realizmin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Realist sanatçılar Klasisizm, tarafından kurgulanmış ve atölyede oluşturulmuş bir kompozisyon yerine doğayı ve insanı referans almış, kendiliğinden olanı yansıtmıştır. Realizm, klasisizmin güzellik ülküsünden vazgeçerek doğal olanı aktarmaya çalışır. Yüzyıllar boyunca görmezlikten gelinen toplumsal gerçekler Realist sanatçılar tarafından yansıtılır. Realizmin fikir babası Courbet, halkın yaşamına dokunmuş, ona tamamen angaje olmuştur. Millet ise o döneme kadar dudak bükülen, küçümsenen köylünün yaşamını ele almış ve yansıtmıştır. Corot ise doğaya çıkarak açık hava resmini (Manzara) kendine göre aktarmıştır. Manet ise o dönemlerde tepki çeken Olympia adlı tablosuyla bir dönüşümü gerçekleştirmiş ve tabuları yıkmıştır. Böylece ön yargılara karşı çıkmış, Klasisizmin ülküsel cezbedici konuları yerine doğa ve insan tercih edilmiştir. Bu yüzden ne tarihsel ne de, mitolojik konular işlenmiştir. Bunların yerine Realistler, hayatın nabzını tutmak ve insanı kendi kaderiyle yüzleştirmek için sonsuz ve çıplak doğayı ele aldılar. Sanat tarihinde büyük bir patlamanın adı olan Realizm de Sanatçı gerçekçi bir atmosfer oluşturmuş ve sanatta yeni bir aşamaya geçilmiştir. Realizm, gerçeği ateşli bir tutkuyla dile getirmiş hiçbir zaman sönmeyecek bir ruha sahip olmuştur. Realist Sanatçı, sanatı bir propaganda aracı olarak kullanmış algısal fenomenlerin sanata hakim olmasını sağlamıştır. Sanatçının gündelik bir tercihi olmayan Realizmde, aydınlanmanın derinliklerine gizlenmiş olan idealleri vardı. Böylece sanatçı yeni bir motivasyonun kapılarını açmış, yeni anlayışlar için savaş vermişti. İşte bu savaşın adı Realizmdi.

Anahtar Kelimeler: Realizm, Akademi, Klasisizm

ABSTRACT

Realism is the expression of the transformation in art in the 19th century. Social changes and intense social movements in Europe also affected art and caused the emergence of Realism. Realist artists, instead of a composition which was fictionalized and created in the workshop by Classicism reflected nature and people as a reference and reflected the spontaneous one. Realism tries to convey the natural by giving up the beauty ideal of classicism. Social realities that have been ignored for centuries are reflected by Realist artists. Courbet, the father of realism, touched and was fully engaged in the life of the people. Millet, on the other hand, dealt with and reflected the life of the villager, who was sneered and despised until that time. Corot, on the other hand, went out into nature and transferred the landscape picture in her own way. Manet, on the other hand, made a transformation and broke the taboos with her painting called Olympia, which attracted reaction at that time. Thus, prejudices were opposed and nature and human were preferred instead of the ideal appealing subjects of classicism. That's why it's been treated neither for royal, historical, nor mythological subjects. Instead, Realists took the eternal and bare nature to take the pulse of life and confront man with his own destiny. In Realism, which is the name of a great explosion in art history, artist created a realistic atmosphere and thus a new stage in art started. Realism expressed the truth with an ardent passion and had a spirit that would never fade. The Realist Artist used art as a propaganda tool and enabled perceptual phenomena to dominate art. In Realism, which was not a daily preference of the artist, s/he had ideals hidden in the depths of enlightenment. By this way, the Artist opened the doors of a new motivation and fought for new understandings. The name of this war was Realism.

Keywords: Realism, Academy, Classicism

1. GİRİŞ

Realizm, 19.yüzyılın toplumsal ve politik yapısının yarattığı değişimlerin sanattaki etkinliğini hissettirmesiyle birlikte gerçekleşen önemli anlayıştan biridir. Realizmden sonra Akademi etkisini yitirmiş yeni akımların filizlenmesine neden olmuştur. Yüzyıllar boyunca devam eden klasik gelenek yeni bir sanat bilincinin gelişmesiyle birlikte etkinliğini yitirmeye başladı. Hayallerle zenginleştirilmiş, renklendirilmiş Romantizme karşı Realizm doğadaki nesnelere olduğu gibi tuvale aktarmasını sağlamıştır. Klasisizmin özellikle resmi formlarla terbiye etmek anlayışı yerine artık sanatçının tek referans olarak gördüğü doğaya çıkmak nesneyi ve insanı yerinde gözlemek uğraşına girdi. Sanatçı maskeleri çizmek yerine maskenin altındaki yüzü yansıtıyordu. Klasik yozlaşmadan Realizme geçiş batı sanatının önemli bir safhasını oluşturacaktır. Realizmle birlikte sanattaki kurallar gevşemiş, bu durum daha sonraki akımlar içinde bir vesile olmuş sanatçıları daha da cesur yapmıştır.

2. KAVRAMSAL ÇERÇEVE

2.1. Realizmin Doğuş Nedenleri

Realizmin oluşmasında toplumsal, siyasal ve ekonomik yapıdaki değişimlerin neden olduğu söylenebilir. "Karl Marx 1847'de Komünist Manifesto'yu kaleme almıştı... Ayrıca Auguste Comte'un Cour de la Philosophie Positive'i yayımlanıyordu. Comte, metafiziği tamamen reddediyor, yalnız akli olarak kavranabilen şeyleri kabul ediyor ve doğa bilimleri yöntemlerini öneriyordu" (Turani,1977:508). Avrupadaki köklü değişimler felsefi ve siyasi alanda kendini hemen göstermiştir. Bilim alanında da o zamana kadar görülmemiş bir ivme söz konusudur. "Örneğin 1783'te Mongolfier sıcak dolu bir balon ile yeryüzünden göğe yükseliyordu 1802' de ilk buharlı gemi, 1803'te ilk buharlı lokomotif, 1809'da ilk telgraf kullanılıyor ve 1839'da Doğuerre fotoğrafçılık alanında resmi pozitif kağıda

geçiriyordu”(Turani, 1997:508). Bilimsel buluşların arka arkaya gerçekleşmesi bilime olan güvenin tavan yapmasına sağladı. Bilimsel buluşlar Avrupa'nın çevresini değiştirdiği gibi yeni bir yaşam tarzı ve felsefi Realizmin doğuş nedenlerini oluşturuyordu. Böylece sanat yeni bir evreye geçmeye başlar. Doğa ve insanla güçlü bağlar kuran Realist sanat, doğanın araştırılmasına girişmiş ve onun mantığını kavramaya çalışmış, onu tanımlamayı başarmıştır. Rönesansla başlayan nesneyi yeniden tanımlama ve onun sırlarını çözme mantığını daha da ileriye taşımıştır.

3. BULGULAR

3.1. Realizmle Klasik Sanat Arasındaki Farklılıklar

Fotoğraf makinesinin keşfi, sanatçıya da objektif duygularından uzak bir şekilde yansıtmayı hedeflemiştir. Realizmde hiçbir sanatçı çalışmalarını idealizme etme yoluna gitmez, sanatçılar eski ustalarını taklit etmek yerine doğayı ve insanı model olarak alırlar, çağa egemen olan bir sanat anlayışı oluşturmak için eski sanat anlayışları bir kenara atılmış, kökünden koparılmıştı. Realizm özünde ruhu doyurma özlemi kendini belli eder. Realist sanatçı aklı ile duygu arasındaki karşılıklı akıldan yana tercihini kullanır. Sanatçı hiçbir duyguya sapmadan model olarak kır yaşamını abartmadan olduğu gibi ele alır. Sanatçının onu süslemesine bile gerek kalmaz kişisel yorumlardan kaçınılır, gösterişli ve idealist biçimlerin yerine doğal çalışmalar alır. İlkelerinden taviz vermeyen realist sanatçıların kendilerini işlerine adadıkları ve sabırla çalıştıkları görülür. İç dünyanın hükümsüz kalması gerçeği olduğu gibi yansıtmının sonucu olarak görülebilir. Sanatçı doğa, toplum ve aldığı siyasi tavra göre hareket ederek kendi yönünü belirler. Realizm yeni bir beğeni düzeni yaratmış ve etkili olmuştur. Sanatçılar kalıplaşmış biçimlerin dışına çıkmış, çağların donukluğu giderilmiştir. Empoze edilmiş sanat anlayışlarına ve uygulamalarına karşı kendi anlayışını getirmiştir. Toplumsal yapıdaki büyük değişimler sanatı da derinden etkilemişti. "Resim sanatındaki yeni belirtilerin ilk görünümüne Fransa da tanık oldu. 19. Yüzyıl ortasında Gustave Courbet, Realizm adını verdiği akımla yakın çağın başlamasına öncülük etti" (Tansunğ, 1999:229). Böylece Realizm sanatta yeni bir dünya görüşü olarak doğmuş oldu. Sanatçı doğaya çıkarken yeni bir anlayışla çalışmalarını gerçekleştirir. Ruhsal açıdan kendisini tatmin eden sanatçılar doğaya çıkmayı günlük bir iş haline getirirler. Böylece yeni bir akım oluşturulmuş, klasisizmin yerini tutmuştur Sanatın gelişim çizgisini de önemli bir yer edinen Realizmde sanatçı ustalığını en üst seviyede kullanır. Bundan dolayı doğayı ve insanı en mükemmel biçimde yansıtır. Klasik sanatta olduğu gibi ölçü, oran-orantı, perspektif ve renk bilgisi önemli bir hale gelir. Bu yüzden el maharetinin ve gözlem yeteneğinin önem kazandığı görülür. Sanatçı bu sayede engin gökyüzünü, güzel kırların kokusunu yitirmemiş, ormanları ve lacivert dağları yansıtmıştır. Realizmde nesnenin optik gözlemi önem kazanmaya başlamıştır. Sanatçı yansıtmaya çalıştığı nesnenin en ince detayına kadar inme başarısını göstermişti. Realist sanatçı, idealist sanatçının kanatlandığı gökyüzü yerine, ayakların sağlam bastığı yeryüzünü tercih eder. Estetik bakış açısı olarak değerlendirildiğinde nesnel gerçekliklerinden soyutlanmadan ele alınır. Sanatçı doğanın görünen yönüyle ilgilenir. Güneşin, mavi gök yüzünü, yıldızların ve yeşil çimenlerin yanında günlük hayattan seçilen konuları da ele alır. Aklın krallığını ilan ettiği bir çağda Realizmin ortaya çıkması bir tesadüf değildir. Her çağ kendine özgü bir bilinç geliştirir. Realizmde 19. yüzyılın bilincidir, Realizmde kişisel tecrübeler ön plana çıkar. Bu yüzden realist sanatta, tekrara yer yoktu Sanatçı hep doğanın bir kesitini ya da sıradan insanları ele alıp onu yansıtır. Bundan dolayı hiçbir çalışma diğerine benzemez. Realizm; sanatta çürümüş, alışılmış biçimlere karşı yeni bir form anlayışı geliştirir. Realizmle birlikte atölye anlayışına dayanan Akademizmin etkisini yitirir. Sanatçının içgüdüseliğinin yerini, bilinçli bir bakışın somutlaştırılmış bir görselliği alır. Tasviri gerçekleştiren sanatçı bunu içgüdüsel bir biçimle yapmaz, sanatçı nesnelere özünü değil alış-sal görüntüsünü ele alır. Ruhsal niteliklerle süslenmeyen çalışmalar üretir. Realist sanatçı, estetiği bir ölçüt olarak kullanmaz güzel veya çirkin demeden gördüğünü birebir aktarmaya çalışır. Realist sanatçı, yeşil kırların ruhunda bıraktığı tadı ve kuşların ahenkli ötüşünü resmeder. Realizmin gelişiminde ideolojik faktörlerin yanında sosyal gelişmelerin de önemli etkisi vardır. Realizm, sanatçıyı doğanın kaçınılmaz gerçekliğiyle yüz yüze getirmek amacını güder, görselliğe dayanan her türlü devingenliği yakalamaya çalışır. Realizm, sanatta yeni kodlar ve kurallar getirir. Sanatsal gelişimi dikkate alındığında önemli bir kırılma yaratır. Bundan sonra sanat, hiçbir zaman aynı olmayacaktı. Realizmle birlikte sanat rasyonelleşmiş bir sanata doğru evrilmişti. Görselliğin tortulaşması kesintisiz bir gözlemin sonucu olarak ortaya çıkar Realizm, sanat sürecindeki bir dönüşüm ve tarihsel bir özgürlük olarak görmek gerekmektedir. Böylece yeni bir görsel dilin geliştirilmesine olanak sağlamıştır. Realizm kendinden önceki anlayışları reddederek yeni bir anlayışa ulaşmıştır. Sanat, fenomenal dünyanın bire bir aktarımına dönüşür. Sanatçı soylu yüce olanı değil doğal ve sıradan olanı yansıtır. Klasisizm sönerken Realizm güç kazanmıştı. Realizm yeteneksiz olan sanatçıların anlayışı değildi nesneyi aslına uygun bir biçimde yansıtmak ustalık isteyen bir işti. Geçmişin ağırlığını taşımayan sanatçılar yeni bir anlayışla işe girişmiş, çok iyi çalışmalar üretmişlerdi. Çürümüş her türlü anlayışa tepki gösteren Realist sanatçı güzellik uğruna gerçeği feda etmez yüzyıllar boyunca devam eden sanatsal anlayışlar artık ömrünü tamamlamış yeni sanatsal atılımların önünü açmıştı. Nesneyi gözlemlemenin faydası kimsenin farkına varmadığı en küçük detayları bile keşfetme olanağı vermesidir. Bunun yanında bireysel yeteneklerin Realizmin etkisiyle farkına varılmış olmasıdır. Realizmle sanat kesin çizgilerle belirlenmiş kuralları olan bir anlayıştır. Sanatçı bu kurallara bağlı kalmak zorundadır. Sanatçı güzele değil de gerçeğe susayan bir anlayış geliştirmiştir. Realizm kamaştırıcı doğaya hiçbir

şey katmadan ele alır. Rastlantısal-lığa yer veren Realizmde sanatçı hiçbir seçim yapmadan herhangi bir kesintini tuvaline aktarır. Sanatçı zihinsel bir çaba yerine el ustalığını kullanır. Doğanın ışığı altında çalışmayı tercih eden sanatçı objelerde gizli ifadeyi arama ve onu açığa çıkarmak yerine salt gördüğü biçimiyle yansıtır. “Realizm, emekçi sınıfın sanat hareketi olarak başlar. Bu akımın ilk ustası halktan gelme bir insan olan ve burjuvalara hiç saygı duymayan Courbet’tir” (Hauser,1995:264). Bu siyasi düşüncesi onu toplumsal konulara yönlendirmişti. Courbet’in burjuva sınıfa karşı husumeti tüm sanatsal yaşamını şekillendirmişti. Onun klasisizm geleneğine sırt çevirmesinin temelinde her türlü idealizme karşı tepkisinden ileri gelmektedir. Courbet insan imgesinin varyasyonlarını ifade etmiş insanı toplumsal yapı içerisinde ele almış ve incelemiştir. Toplumun cazibesi Courbeti cezbetmiş kendisinin belirlediği sanatsal prensipleri oluşturmuştu. “Courbet, realist akımın öncüsü olarak gözleme dayalı birçok resminde, olayları oldukları gibi aktarmıştı. Sadece o an’ın resmi olan bu görüntülerde ruhsallıkla hiç ilgilenmiyor, tamamen materyalle uğraşıyordu” (Bulut, 2002:98). Courbet nesnenin özüyle değil dışsal formuyla ilgileniyordu. Bu bakış açısı insan içinde geçerliydi. Sanat insan ve doğa gerçeğine yüzyıllar boyunca uzak kalmış hiçbir sanatçı buna cesaret edememiştir. Bu boşluğu Courbet doldurmuştu.



Resim 1. Gustave COURBET, (Südotyosu Adlı Tablosu), (1855).
<http://www.leblebitozu.com/gustave-courbetnin-hayati-ve-eserleri/>

Resim 1’de “Courbet’nın Ressamın Stüdyosu isimli tablosu sanatçının, kendi gerçeğine dönüşünün bir işareti sayıldı. Courbet bu resmin ortasında kendini tasvir ediyor. İki yanında da gruplar yer alıyordu. Bu sanatçının kendisini eserine konu ettiği, bir bakıma bağımlılığa yönelik idi” (Tansug,1999:229). Sanatçının grubun ortasında yer alması tesadüf değildir. Ben duygusunun önem kazandığı bir durumu yansıtır. Sanatçı belini bükecek her türlü kısıtlamaya karşı çıkarak bir özgürleşmeye gitmiştir. Figüratif çalışma olan “Ressamın Stüdyosun da” rastgele alınmış bir konu olması önemlidir. Alınan konu içi doldurulmuş felsefeyle hareket eder. Akademizmin göklere çıkardığı mitolojik ve tarihsel konular yerine gizli vaatlere kapılmayan konular ele alınır. Alçak gönüllü olan bu çalışmalar sanatçının hayata bakış açısını da yansıtır. Akıllıca oluşturulmuş kompozisyonlarda sanatçı kendi konumunu da belirler. Bireyselliğin vurgulandığı ve birçok kişiyi rahatsız eden bu çalışma burjuva sanat anlayışını eleştirmenin yolunu açmıştır. Bireyselliğin görmezlikten gelindiği, klasik geleneğin tamamen dışına çıkan bir çalışmadır. Tablonun en can alıcı noktası kendi görselliğin ön plana koymasındır. Courbet meydan okurcasına bireyselliğini vurgulamış, diğer figürlerinde kişiliklerine uygun gerçekçi biçimde yansıtmıştır.



Resim 2. Buluşma (Bonjiour Mösyö Courbet) (Günaydın Bay COURBET), (1854).
<https://www.sanatinoykusu.com/gustave-courbet/>

Resim 2’de görülen çalışmaya Courbet “Günaydın Bay Courbet adını vermiştir. Akademik sanatın tablolarında alışık birisine, bu tablo, çocukça görülmüş olmalıdır. Burada ne zarif duruşlar, ne akıcı çizgiler, ne de etkileyici renkler vardır”(Gombrich, 2002:511). Courbet’in Günaydın Bay Courbet adlı çalışması sıradan bir günü ve tesadüf, bir karşılaşmayı konu alır. Konunun basitliği dikkat çeker. Doğal olan bu çalışma her türlü mekanik görsellikten uzaktır. İdealizmin kırıntısının olmadığı bu tablo günlük hayatta her gün görülen sıradan bir olaydır. Courbet Avrupa Sanatındaki klasik hegemonyanın tamamen dışına çıkarak yeni bir sanat görüşüne yönelir. Courbet’in kendi kaderinin efendisi olma yolundaki çabası sonuç vermiş sanatta dizginleri ele almak için yürekli atılımlarda bulunmuştu. İnsan ve çevre gözlemine önem vermiş ve sanata taze bir ruh kazandırmıştı. Böylece sanatçı konu seçiminde sınırsız bir bakış açısına sahip olmuş, cafcıflı konular yerine saf ve doğal olana yönelmişti. Courbet yeni bir çağa ayak uydurmak konusunda üzerine düşen görevi yerine getirmiş. Böylece sosyal hayatın sanatta öncül bir rol üstlenmesini sağlamıştı. Bunu da burjuva estetiğini yıkarak gerçekleştirmiştir.

“Camille Corot gerçeği yakından gözlemleyen, ancak yer yer gördüğüne, ideali yansıtan Nympheleri’de katan bir ressam oldu. Corot samimi peyzaj’ın keşfedicisi idi” (Turani,1997:510). Corot’un açık hava resimlerinde en can alıcı görüntülerden ziyade her doğa parçasını sanatına konu olarak seçiyordu. Corot doğanın kusurlarını örtmek yerine olduğu gibi yansıtmış sanatına sızdırdığı felsefesini ustalıkla uygulamıştı Corot’un açık hava resimleri bir gönül avcısına dönüşür. Aşına olunan görseelliğe rağmen resimleri insanı içine çeker, adeta büyüler, hislerin gerçekle dansı önem kazanır. Açık hava resimleri insanın kendini teselli ettiği bir sığınağa dönüşür. Corot’un aldığı her imge gerçeklikle yüklenerek önemli bir kimlik kazanır.



Resim3. Jean Baptiste Camille COROT,(Fontainbleau Ormanı Adlı Tablosu), (1833).

<https://www.meisterdrucke.com.tr/fine-art-baski/Jean-Baptiste-Camille-Corot/136551/Fontainebleau-Orman%C4%B1,-1834.html>

Resim 3’de Corot’un manzarası incelendiğinde barbizon üslubu kendini hemen belli eder. Gün ışığının renklerle mükemmel uyumu dikkat çeker. Bu uyum Corot’un tekniğiyle birleşince bir mucizeye dönüşür Corot zaman ve mekan kavramlarına yeni anlamlar kazandırarak iç niyetin resimdeki etkisini de ifade eder. Böylece ağaçlar onunla nefes alır. Toprak ise önemli bir ruh kazanır.



Resim 4. Jean François MİLLET,(Başak Toplayan Kadınlar Adlı Tablosu), (1857).

<https://www.arthipo.com/tr-tr/jean-francois-millet-basak-toplayanlar.html>

Resim 4’te Realizmle neredeyse özleşmiş olan Millet’in tablosu “Başak toplayan kadınları gösteriyor. Bura- da ne dramatik bir olay betimleniyor ne de güldürücü bir öykü, sadece hasat sırasında tarlada çalışan üç kişi görülüyor. Bu

insanlar ne çok güzel ne de çok zarif. Bu resimde idealleştirilmiş bir kır manzarası yok Köylü kadınlar yavaştan ve ağır çalışıyorlar” (Gombrich, 2002:508). Millet’in bu çalışması atölyede şekillendirilen ve uzun bir zaman dilimine yayılan çalışmalardan çok farklı idi. Akademik anlayışın dışına çıkan bu çalışmanın önemi figürlerin doğal ortamdan seçilmiş olmalarıdır. Günlük hayattan alınan bu konu o zamana kadar görülmemiş bir yenilikti. Millet tüm ön yargılara karşı çıkmış, köylülere kaybettiği değeri vermiş, yaptıkları işin ne kadar kutsal olduğunu ifade etmişti; Seçilmiş bir konunun figüratif temsilini gerçekleştirdiği “Başak Toplayan Kadınlar” adlı tablosunda yeni bir dünya görüşü kendini belli eder. Millet, Atölyenin büyülü havasından kurtulup sınırsız konu seçimi şansına da sahip olmuştur.



Resim 5. Edouard MANET, (Olympia Adlı Taplosu), (1863).
[https://tr.wikipedia.org/wiki/Olympia_\(tablo\)](https://tr.wikipedia.org/wiki/Olympia_(tablo))

Resim 5’te Edouard Manet’nin “Olympia” adlı çalışması incelendiğinde “Manet’nin Olympia’sı Paris 1865 Salon Sergisi’nde izleyici karşısına çıktığında büyük bir skandala neden oldu. Serginin ziyaretçileri resimde çıplaklığa alışkındılar, ama bunu klasik bağlam içinde görmeye alışkındılar. Bir çıplak Venüs ya da bir su perisi olabilirdi” (Little, 2008:81). Olympia batı sanatının en tartışmalı çalışmalarından biri oldu. Bu eser büyük ses getirmiş bir panik havası yaratmıştır. Olympia’daki çıplaklık izleyicinin daha önce alışık olmadığı bir görseldi. Bu kadın ne Yunan ne de Roma tanrıçasıydı. Çıplaklık hep mitolojiye sığınarak verilmişti. Klasik geleneği yıkan bu çalışmada Olympia’nın karakteri ve insan özellikleri ustaca yansıtılmış, ifadesiz, ruhsuz, pürüzsüz olarak ifade edilen klasik çalışmaların dışına çıkmıştı. Üstelik Olympia herkesin ön yargıyla baktığı toplumda yeri olmayan, nefret edilen, tiksiniilen bir hayat kadınıydı. Manet tüm ön yargıların dışına çıkmış, burjuva ahlakıyla adeta alay etmişti. Çıplaklık; artık sıradan, doğal olarak ele alınıp ifade edilmiş kendinden önce hiçbir sanatçıyı taklit etmeyen Manet, sanatta önemli bir devrim yapmıştı.

4. SONUÇ

19. Yüzyıl sanatta önemli bir değişime sahne olur. Bu değişimin adı Realizmdir. Realizm yüzyılların çürümüşlüğüne, ön yargılarına, basmakalıp düşüncelerine karşı bir tepki hareketi olarak ortaya çıkar. Siyasal ve politik alandan beslenen Realizm, Akademik anlayışın gözden düşmesine vesile olur. Realizmin darbesiyle büyük bir yara olan Klasisizm, eski gücünü kaybeder. Realizm, klasik bakışta önemli bir travma yaratmış, sanatı yeniden formüle etme çabasına girmiş, doğaya ve insana eğilme arzusunu kamçılıyordu. Doğadaki ve insandaki gerçeği bulma amacını taşıyan Realizm; doğayı ana kucağı gibi görmüş, onun muazzam görüntüsünü yansıtmıştı. Engellenemez bir dürtüye dönüşen doğaya açılma arzusu aynı zamanda ruhlarda oluşan her türlü çatlağı tedavi etmek amacını da taşıyordu. Sanatçı, Realizmde ruhunun derinliklerine inmek yerine dışsal ve fenomenal olanı yakalamaya çalışmıştır. Realistler gerçeğin peşinde koşarken resimlerini izleyicinin bakış açısına veya değerlerine göre oluşturmamış kendi isteklerine göre üretmişlerdir. Realizmin öncüsü sayılan Gustave Courbet’in çalışmaları yalpaşap oluşturulmamış detaya inme cesaretini göstermişti. O figürü akademik tahakkümden kurtarmış figüre kendi kimliğini geri vermişti. Corot, saf doğayı kendi yöntemiyle yansıtmış, Millet ise figürlerini doğal ortamdan seçmişti. Manet ise tepileri üzerine çekmiş ama düşüncesinden taviz vermemişti. Böylece sanat realizmle yüzleşmiş oldu.

KAYNAKÇA

1. Bulut, Ümran, 2002. Avrupa Resminde Üslup ve Anlam İlişkisi, İstanbul:Arkeloji ve Sanat Yayınları.
2. Gombrich, E.H, 2002. Sanatın Öyküsü, Erol Erduran, Ömer Erduran(çev.). İstanbul :Remzi Kitabevi.
3. Hauser, Arnold.1995. Sanatın Toplumsal Tarihi, Yıldız Gölünü(çev.). İstanbul: Remzi Kitabevi.
4. Tansug, Sezer,1999. Resim Sanatının Tarihi. İstanbul: Remzi Kitabevi.

5. Turani, Adnan, 1997. Dünya Sanat Tarihi, İstanbul: Remzi Kitabevi.
6. LittleI, Stephen, İzmler ,2008.(Sanatı Anlamak), İstanbul: Yem Yayınevi.

Görsel Kaynakça

7. <https://www.sanatinoykusu.com/gustave-courbet/> Erişim Tarihi 02.10.2022
8. [https://tr.wikipedia.org/wiki/Olympia_\(tablo\)](https://tr.wikipedia.org/wiki/Olympia_(tablo)) Erişim Tarihi 02.10.2022
9. <https://www.arthipo.com/tr-tr/jean-francois-millet-basak-toplayanlar.html> Erişim Tarihi 02.10.2022
10. <https://www.meisterdrucke.com.tr/fine-art-baski/Jean-Baptiste-Camille-Corot/136551/Fontainebleau-Orman%C4%B1,-1834.html> Erişim Tarihi 02.10.2022
11. <http://www.leblebitozu.com/gustave-courbetnin-hayati-ve-eserleri/> Erişim Tarihi 02.10.2022